

**PIERWSZE DNI W
PRZEDSZKOLU
W PYTANIACH I
ODPOWIEDZIACH**

Posłanie dziecka do przedszkola może rodzić u Rodziców wiele wątpliwości.
Poniżej zamieszczamy spis najczęściej pojawiających się pytań.

Czy dwie panie opiekujące się dziećmi poradzą sobie z całą grupą?

Dwóch opiekunów to liczba wystarczająca. Większa grupa opiekunów mogłaby spowodować niepotrzebny chaos i zamieszanie. Dziecko nie powinno mieć w swoim otoczeniu zbyt wiele znaczących osób, gdyż w w początkowym okresie w większej mierze koncentruje się na dorosłych a nie na rówieśnikach. Oczywiście w szczególnych sytuacjach o pomoc proszeni są pozostali pracownicy.

Co robi opiekun, gdy dziecko płacze?

Płacz u dziecka jest wyrazem trudnych emocji. Dziecko nie potrafi nazwać tego, co czuje, więc wybucha płaczem. Nauczyciel pomaga dziecku nazwać to, co czuje, mówiąc np. "Widzę, że jest ci bardzo smutno". Dziecko, jeśli tego potrzebuje, zostaje przytulone. Ma też możliwość wyrażenia swoich emocji w formie plastycznej, np. rysunku.

Moje dziecko łatwo wpada w płacz. Emocje pojawiają się u niego szybko i są bardzo silne.

Czy może chodzić do przedszkola?

Tak. Przedszkole jest miejscem, w którym dzieci rozwijają się także w obszarze emocjonalno – społecznym. W początkowym okresie adaptacji dzieci mogą doświadczać wielu zróżnicowanych silnych emocji a płacz jest jedną z form ich ekspresji. W tym czasie ważne dla dziecka będą: stabilne środowisko, przewidywalny rytm dnia, troska opiekunów i rodziców. Ponadto to, co pomaga ukoić trudne emocje, to ich zrozumienie i akceptacja. Zachęcamy do współpracy z nauczycielem w zakresie odnalezienia sposobów sprzyjających regulacji silnych emocji w zgodzie z potrzebami przedszkolaka.

Moje dziecko do tej pory nie miało wielu kontaktu z rówieśnikami. Co zrobi nauczyciel, by pomóc mu się odnaleźć w grupie rówieśników?

Przedszkole jest miejscem, w którym dziecko uczy się współpracy i kontaktów z innymi dziećmi. Zajęcia zaczynają się od wzajemnego poznania się i integracji grupy. Jeśli dziecko ma trudności w odnalezieniu się w grupie, nauczyciel poświęca mu uwagę: zachęca do dołączenia do zabawy i ukazuje korzyści z tego płynące. W przypadku konfliktów, nauczyciel interweniuje, ucząc przedszkolaków empatii, współpracy i dzielenia się. Każde dziecko rozwija się we własnym tempie, a naszym wspólnym zadaniem jest podążanie za nim i stwarzanie mu optymalnego środowiska do przezwyciężania własnych ograniczeń.

Moje dziecko nie bawi się z rówieśnikami, mimo wielu okazji do kontaktu z nimi.

Czy to powód do obaw?

W najmłodszych grupach przedszkolnych można zaobserwować zabawę równoległą – dzieci wzajemnie się obserwują, naśladują czynności rówieśników, bawią się obok siebie, nie razem. Ma to swoje źródło w egocentryzmie dziecięcym (postrzeganie świata wyłącznie z własnej perspektywy), potrzeby zaznaczenia i nazywania własności oraz dopiero rozwijającej się gotowości do dzielenia się zabawkami. Dopiero około 4 roku życia dzieci podejmują zabawę wspólną, w której ustalają cel, dokonują podziału zabawek i ról oraz współpracują ze sobą.

Moje dziecko nie potrafi się samodzielnie ubrać. Czy opiekun mu pomoże?

Nauczyciele, szczególnie w młodszych grupach, są przygotowani na to, że dzieci potrzebują pomocy przy wielu czynnościach samoobsługowych, także z ubieraniem się. Przed spacerem i wyjściem na plac zabaw jest wystarczająca ilość czasu na to, by każde dziecko zdążyło się ubrać. Staramy się nie wyręczać dzieci, a jedynie pokazywać im, jak mają coś zrobić oraz asystować im przy tych czynnościach. Usamodzielnienie dziecka jest jednym z podstawowych celów, dla których dziecko chodzi do przedszkola.

Na podstawie „Państwa dziecko jest bezpieczne”
w: „Doradca Nauczyciela Przedszkola nr 31/2014